

Pavel Josip Šafařík.

(V spomin stoletnice njegovega rojstva sestavil Fr. Vidic.)

Slavni Dobrovský, oče slavistike, je dobil vrednega naslednika v svojem delovanju, Pavla Josipa Šafaříka¹⁾, katerega je dal Slovanom mali, zatirani, a žilavi narod slovaški.

Pavel Josip Šafařík se je rodil dné 13. velikega travna leta 1795. v borni slovaški vasi Kobelároovem, v Gemerskem komitatu. Njegov oče, doma izŠtítnika, je bil protestantovski župnik in pridigar; bil je resen, a dobrovoljen mož in je določil tudi sina za svoj stan. Govoril in pisal je slovaški in latinski, nemški in madjarski je umel le nekoliko. Šafaříkova mati Katarina, hči posestnika Káreša, je bila dobra in skrbna gospodinja, ki je vestno vzgajala svoje otroke: umrla pa je že, ko je študiral

Šafařík v Kežmarku (1812). Starejši brat Jan je bil oskrbnik v Kis-Körösu, rojstvenem kraju madjarskega pesnika Petöfija; drugi brat Sa-

¹⁾ Jos. Jireček: „Paul Joseph Šafařík“ v „Oesterreichische Revue“ 1865, VIII., str. 1 sl.; Vincenc Brandl: „Život Pavla Jos. Šafaříka“ 1887; Josip Marn: „Kopitarjeva spomenica“ 1880; dr. Konst. Jireček: „Paul Joseph Šafařík“ v „Politik“ 1895.

muvel je bil tudi oskrbniški uradnik, sestra pa se je omožila s trgovcem Šarkánjem v Rožnavi. Najmlajši je bil Pavel Josip Šafařík.

Že kot otroka ga je napotil neki dogodek k jezikoslovju. Priklatilo se je namreč nekaj ciganov v vas; pazno je poslušal mali dečko

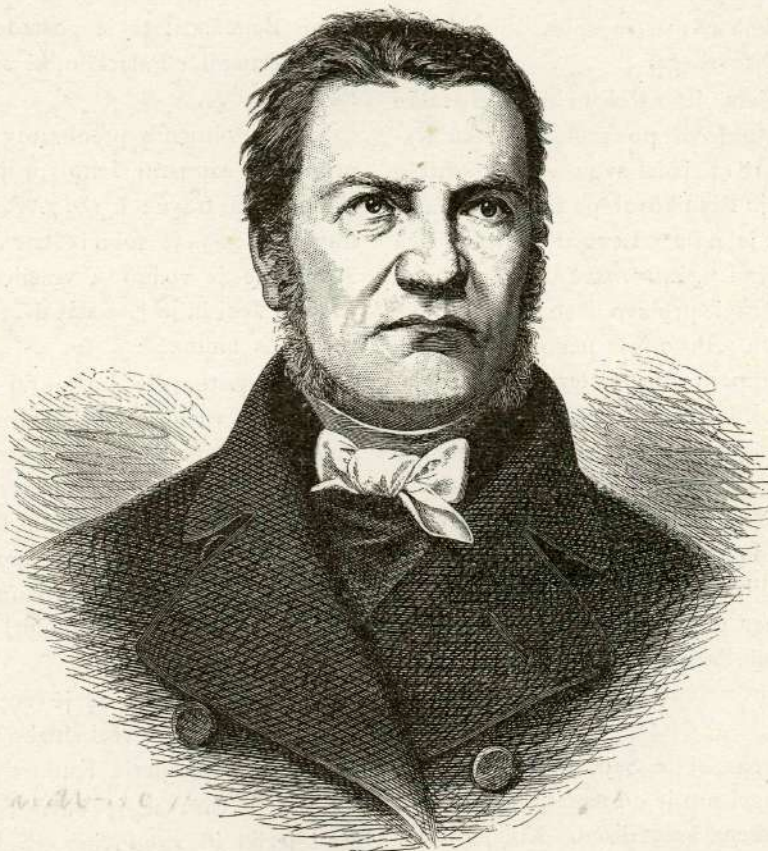
čudne glasove in besede in si jih izkušal tolmačiti. Še v poznejših letih se jih je rad spominjal in jih smehljaje se zmatral za „filologične spomine iz mladostne dóbe.“

Iz kraja ga je poučeval oče na domu. Z desetim letom (1805) je prišel na nižjo gimnazijo v Rožnavo, kjer je ostal tri leta in se naučil nemščine in madjarsščine, l. 1808. v Dobšino na „studia humaniora“, l. 1810. pa na licej v Kežmark

ob vznožju Tatre, kjer je hodil v šolo do l. 1815. in se učil filozofije, teologije in ogerskega prava.

V Kežmarku je bil odgojitelj v rodbini Goldbergerjevi, kjer je imel prijetno življenje.

Uplival je tedaj mnogo nanj prof. Genersich, ki je pozneje umrl na Dunaju kot profesor evangeljske fakultete, in Danijel Mihálik.

P. J. Šafařík.